

MẸ VIỆT NAM ƠI! Dân Ta Có Tội Tình Gì? - Chương 11

Tác Giả: Pierre Darcourt - Dịch giả: Dương Hiếu Nghĩa
Thứ Ba, 22 Tháng 6 Năm 2010 14:07

MẸ VIỆT NAM ƠI!
DÂN TA CÓ TỘI TÌNH GÌ?
(VIETNAM, QU'AS TU FAIT DE TES FILS?)
Tác giả: Pierre Darcourt --- Dịch giả: Dương Hiếu Nghĩa

CHƯƠNG MẸ I MẸ T

VỀ ĐOÀN NGƯỜI CHỖ Y LOẠI N

Th Ba, ngày 15 tháng T năm 1975

Sau một đợt tấn công ngắn gọn khoảng 30 giây, trận chiến Xuân Lộc lại tái diễn. Từng đợt cách nhau khoảng 30 phút, hai trung đoàn công sơn Bộ Chỉ huy Quân sự Bộ Chỉ huy xa T.54 đổ xuống tràn ra trận công vào các vị trí của Biệt Động Quân và các đơn vị của đơn vị 18 binh. Bộ Chỉ huy lui về vị trí an toàn, hơn 1000 tấn thuốc nổ và 21 chiếc xe bọc thép, hơn 10 tấn kích nổ và một trung đoàn thóc ba, và trận chiến khốc liệt lại tiếp tục.

Sau khi làm việc nghiêm túc và chờ đợi tôi lại đi lên Biên Hòa. Đó là tìm lên đơn vị của đơn vị chiến đấu xe vận tải chở thuốc súng đi Trảng Bom. Một khi lên ngắn gọn hai thùng cây rồi tôi mới khám phá ra đó toàn là những thùng thuốc nổ và đơn vị của đơn vị ra Trảng Bom. Nếu xe nổ mà lãnh một quả đạn pháo của Bộ Chỉ huy thì tất cả những bài toán về tài chính của tôi đều trở thành giấc mơ. Trời quá nóng, cái nóng của mùa khô ở đây, với ánh nắng chói chang trong vệt. Xe cũng đổ xuống đất và vận tải trên đường như đang mất đi vì sức nóng. Hai bên đường nhìn suốt một là những ruộng rau cải và đơn vị của đơn vị ngay ngắn trên ô vuông vận...

Chúng tôi đi qua Hồ Nai, một trận chiến với 60000 dân công giáo di cư từ Miền Bắc vào năm 1954. Hai bên con đường chính đổ vào trận Hồ Nai. Có những tiệm buôn, những quán bán đồ ăn uống, và có một ngôi thánh đường hùng vĩ nằm ngay sau một bồn cỏ tròn, nơi đó các trẻ em đang chơi, quanh 3 linh mục mặc áo dòng đen.

Chiếc xe vận tải lên con đường đổ xuống một khu đồi. Hai chiếc cây sơn phía là đơn vị Trảng Bom rồi. Có một chiếc trực thăng đang lơ lửng quanh, một hàng binh sĩ đội nón sắt, và hai pháo đài 155 ly, tất cả đang trong căn cứ của đơn vị trận. Có nhiều chiếc xe tải, mang thuốc súng và cành lá, đội bác chữa ra phía trước, đang tung tăng trong một đám bụi nhè có mùi thuốc súng. Còn vài cây sơn phía thì đơn vị vận tải, xe của tôi phải ngừng lại một lúc một phút để đơn vị đi lên trên đơn vị của đơn vị đài bắn đá, đổ lên để kiểm tra cho những người thi công đổ xuống tiên người Pháp cho Nam Kỳ (nguyên tác: Cochinchine). Ngày xưa ở phía sau đơn vị đài bắn là một trong những vườn bách thảo phong phú nhất ở vùng Đông Nam Á: có đến 6000 loài cây gỗ, cây kiếng, và lan quý,

đã được chuyển trong gần 70 năm.

Bây giờ thì không còn gì nữa cả, vì vào năm 1968, người Mỹ đã đi bộ và đi t
sách để cho hai bên được tiếp xúc trực tiếp, để giữ an ninh cho các đoàn xe.
Chỉ có vài cây gỗ bên này còn lại mà thôi, tất cả những cây gỗ và vài cây
chưa hề mọc. Chỉ có xe của tôi tiếp tục đi trong vòng 5 hay 6 cây số nữa
giữa những làng xóm tiếp giáp nhau, sau đó rẽ sang trái, đi vào một con
đường đất gồ ghề đến một lô rừng cao su. Giữa những hàng cây cao su
cách nhau chừng 10 thước, tôi thấy các chòi xa đang trên gác một kho
đất rừng khá rộng. Chạy đến kho rừng đó chỉ có xe của tôi ngừng lại và
những anh lính thiếp giáp còn trên cũi trên rừng trên chòi ra nhìn các thùng
đất và lau đất tiếp tục.

Tôi nhận thấy xu hướng đất. Hai xe của chúng tôi một trên đường và những thùng binh
vũ đây, các băng ca được khiêng đến một chiếc lều kaki lớn, đó có một
toán quân y lều đang làm việc. Anh em binh sĩ trên ra, tôi nhìn ra được
đội úy Niêm trên một băng ca, đội úy Bít đến quân mà tôi đã quá giang với
ông hôm thứ sáu vừa qua. Một ông nhợt nhạt, đôi môi còn chột lồi, ông b
một bàn tay trái. Với những chiếc băng bó lồi, trông thật là thiêu u não,
máu tím tím như nhợt nhạt cánh tay bên lên, và gân tay chột đó hình như nát
hết. Tôi đi theo băng ca của ông đến toán quân y Tôi nắm chặt bàn tay
một của ông, ông nhìn tôi, nhíu mày lồi. Một đội úy quân y gọi tôi ra và nói:

"Ông cứ để anh ta ở đây, tôi sẽ lo cho ông ta ngay."

Tôi trở lại một trong những xe của chúng tôi đang trên đường và người đi
sau với anh em khiêng cáng. Sàn xe với các băng ca vẫn còn đầy vết
máu và đầy "cứt đá", xông lên một mùi nồng nồng, mùi hôi thúi của phần phía
đông đi bộ ngẩng vọt tung ra, gần như có mùi của sách chột chột, của th...

Xe rẽ về trái và chạy về hướng lều của một trên. Được chừng 15 phút sau

chúng tôi ngỡ ngàng lắm. Tôi cảm thấy dẫu chuyện này vì đường phố không khí trong lành hơn. Chúng tôi đang ở ngay làng Hòa Nghĩa, làng cuối cùng trước khi đến Ngã ba Suzannah. Nhìn dài theo các hàng bên đường, cách nhau chừng 5 thước mét, hàng trăm binh sĩ đứng đội nón sắt đang hút thuốc xì hơi chửi thề ra rả. Toàn là những người lính trẻ, lính con, lính nam, và có đôi tay khoác cảm của những nông dân quen làm đất. Con đường này đang bị ngăn vì một đoàn dân chửi lo chuyện quá dài. Hàng ngàn người chửi giục đang đi lính xuống Trảng Bom, hết làng này đến làng khác. Có những chiếc xe bò, có những xe ba bánh chở đầy đến bánh xe muối sắt ra vì chửi quá nhiều bao lúa quá nặng, có nhiều chiếc xe đạp đã chở cả 3 đứa con trên sườn trước rồi lại còn đeo thêm đứa trẻ phía sau. Họ đến từ đường đi Dalat, từ Túc Trưng hay từ Gia Kiêm. Họ đi trong yên lặng, trang nghiêm đáng kính và nghèo khổ, vì họ đã bỏ hết tất cả rồi sau lưng họ, từ làng mạc trú phủ đến nhà cửa ruộng vườn, mùa màng của họ, và cảm giác của ông cha nữa.!

Đoàn quân tiếp tục tiến tới và băng xuyên qua một miếng ruộng cấy, có tiếng búa đập vuông lác đác có vài tiếng đọt khô như làm bụi đi tung lên theo bước chân của chúng tôi. Tôi tìm một sĩ quan và cuối cùng gặp được một người lính, đội úy Châu. Ông vội vã đi vội vã giật thích cho tôi nghe :

- " Chúng tôi sẽ nhận muối bao vây Xuân Lộc và cắt đứt hậu tuyến của chúng tôi phía sau ngã ba Dù Giây (tức Suzannah). Trước thắng chúng tôi đã đưa 1000 binh sĩ Dù xuống phía Tây của thành trấn này để tăng cường cho lực lượng phòng thủ ở đó. Hai trước thắng đã bắn cao xạ phòng không Bắc Việt bắn trả. Và lực lượng Dù đã chiếm súng trả nên, những người lính còn bám đất.
Họ nói chỉ nhìn thấy đang một rừng trên 10 cây súng lính Tây Bắc gia Kiêm và Suzannah. Hai bên đang đánh nhau trên các đường xe be và trong các lô cao su. Chúng tôi Bắc Việt đang chờ bám chặt các trục di chuyển của chúng tôi bằng những toán đội công đội võ trang rừng hùng hậu, và cả giữ chúng tôi để báo cho pháo binh của họ nên chúng tôi. Cách đây không đầy 7 cây số đang có một cuộc chạm súng lớn lắm, vậy ông đừng ngại khi hàng quân nghênh!"

Chúng tôi càng tỉn thì càng nghe tiếng đ bác rõ hơn. Các phi c khu tr c phóng pháo bay ngang chúng tôi th t th p và ch vài giây sau tiếng rú là chúng tôi nghe đ c tiếng bom nổ đ c tai làm rung chuy n tr n đ a.. Các khu tr c n i tỉp nhau t ng đ t 3 chi c m t, cách kho ng nhau ch ng 20 giây. Chúng tôi tỉn lên đã đ c h n m t gi r i. Con đ ng mòn đi sâu vào m t r o đ t có hàng tre già và v n chu i bao quanh. Thành lĩnh m t tràng đ n pháo nổ trên con đ ng mòn tr c m t chúng tôi ch ng vài ch c th c.

. Anh em binh sĩ nh y xu ng m y cái h , đ t súng máy và b n vào các hàng tre nhi u lo t đ n. B đ i B c Vi t không còn xa n a đâu. Tôi bám theo đ i úy Châu. đang dùng máy truy n tin cho l nh b trí các trung đ i c a ông. M t s đ n pháo khác đang nổ trong b chu i, ph t ngã m t s . Xuyên qua k h c a v n chu i v a b ph t ngã, tôi th y có m y cái nhà lá đang b c cháy. nh ng nhóm th ng dân t b n phía ch y túa ra, đàn bà thì m c đ đen, đ i nón lá, tay d t con, tay xách b c qu n áo ch y băng ra đ ng mòn. M t ch b m t m nh đ n vào b ng té s p xu ng phía tr c nh m t con th b đ n trong lúc đang ch y. M t bé trai b th ng trán, máu ch y đ c chi c áo tr ng c a em, v a đi, v a run v a khóc. M t em bé gái m y u n m vai em l i và d t em đi . Anh em binh sĩ đã tỉn đ n b d u c a m y căn nhà lá đang cháy v i tiếng lên cò súng nghe l c c c.

M t s th ng dân ch y túa ra t các h m trú n và ch y xuyên qua cánh đ ng. H l i d ng s tỉn quân c a binh lính Chánh Ph đ c ch y ra th ng qu c l tr c m t h . Các khu tr c phóng pháo c đang dùng đ i bác y m tr quân b n ch ng trăm th c tr c m t chúng tôi. Có nhi u c t khói lên th ng trên không trung. Hàng quân b đ n bách kích pháo ch n đ ng l i. Có m s b th ng. Đ i úy Châu nói nhanh v i tôi :

- "Anh hãy đi v i đám th ng dân lánh n n y đi. Không có gì đây đáng cho anh xem n a đâu.. R i anh s b b n g c nh m t con thú v y. "

Và tôi quay gót tr l i con đ ng mòn, đi ra qu c l .Tr l i con đ ng, qua kh i b tre, đ n cánh đ ng tr ng, tôi nh p vào v i đoàn ng i ch y di lánh n n. Đoàn ng i quá dài đang s p r i khỏi cánh đ ng. Có nhi u ng i b

th ng, m t ông già th ng v i chi c áo tr ng và nón c i ki u th c dân, đang o đ o đi vì m t v t th ng to b ng n m tay trên vai . Ông đi ch ng trăm th c là ngã qu xu ng. Tôi c g ng đ ông ta d y, nh ng ông không còn nhúch nhích gì n a, ông đã ch t r i ! M t bà m đi ngang qua tôi, vai gánh m t đôi gióng. Có m t em bé phúng phính má b u đ c cho ng i trên m t cái g i đ t m t đ u gióng đang vô t đùa ngh ch theo nh p đi c a bà m . Phía bên m t c a tôi cũng có m t bà khác m t m ỳ bi n d ng l áo vì lo s và đau kh , v a đi v a n ti ng c u nguy n. Bà ôm c ng đ a con gái kho ng 4 hay 5 tu i vào lòng, b trúng đ n đ u, tóc tai bê b t máu. Trông th t là thi u não ch u không n i !

Tôi đang đây, n n v i m t dân t c mà tôi r t th ng. Tôi đ c sanh ra trong lòng dân t c n y, tôi n lên trên đ t n c c a h ph n nào cũng là đ t n c c a tôi, mà gi đây tôi ch đ ng nhìn h đang đau kh , đang ch t d n mà không làm gì h n đ c, ch bi t cùng đi trên con đ ng này v i h mà không có m t mi ng thu c, không có m t cu n băng, cũng không th b giùm m t trong nh ng đ a bé n y, vì chúng hi n là tài s n quý báu nh t mà m c a chúng không lúc nào mu n buông ra, và tôi r t hi u tâm tr ng c a h . Nh ng mà tôi mu n kêu lên, mu n hét lên th t to đ cho c th gi i cùng đ c nghe:

"Hãy đ cho h đ c s ng ! hãy ch m đ t s đau kh c a h đi..! hãy xúm nhau i đ ra s c c đ p t t giùm các h ng s ng đi....."

Nh ng làng m c c thay nhau cháy ... h t làng n y đ n làng khác, nh nh ng bó đu c.. và dân chúng nghèo kh ch y tr n v i con cái c a h , quá ray r c vì n i lo s . Tôi ch là m t nhân ch ng không có m t chút quy n hành . Quá th t v ng, ng i m ôm ch t đ a con gái b th ng ch còn bi t kêu Tr i, g i Chúa xin Ng i hãy ban cho s c u giúp.

Cu i cùng thì đoàn ng i l ánh n n cũng ra đ n qu c . Có nhi u xe v n t i đang ch h . M t s Dân v và sinh viên công giáo tình nguy n t H Nai đ n, đã giúp đ a h lên xe. Đ i v i nh ng ng i n y, coi nh c n ác m ng

tìm kiếm một đội. Nhưng còn những người khác, hàng ngàn người khác còn đang lang thang trong rừng núi giữa hai bên đèo núi cao đèo núi vu. Dù và bắt đầu bị Bị c Việt t, dười tìm kiếm bắt đầu các chiến xa đang bắn nhau, dười các qu đèo núi cao bách kích pháo, các pháo binh, các hàng tấn, và các dười bom đèo núi cao phi c. Họ đang kết nối trong cái bầy sếp các hai bên Miền Nam và Miền Bắc đang ra sức hăng say tiêu diệt lẫn nhau ...

Đèo Trăng Bom, lúc tôi rời khỏi đoàn dân lính nọ mà không có đủ can đảm dám nói với họ dười c nọ ai, thì một thiêu tá chủ huy một đèo núi vu Dù tười tôi là một nhà báo Miền chếp c tôi và cho tôi một câu với một giọng khinh bỉ:

-" Ê ! Này anh Miền kia, chiến trường vu , anh hãy viết rõ trong tờ báo các anh là lính Dù Miền Nam chúng tôi không cần phải có đô la mà có đủ can đảm chết cho Đất nước chúng tôi đâu ghen !"

*
* *

Thị trấn Phnom Penh đang trong cơn hỗn loạn. Quân Khmer Đỏ chếp còn 5 cây súng nọ là đèo núi phi trường Pochentong, một phi trường mà họ đang nọn bắn bách kích pháo hàng ngàn và các loại Súng Không Zđ t (SKZ) Các phi c vùn tười loại nung các Hoa Kỳ còn có nhiệm vụ tiếp tếp cho Thị trấn nọy, đáp xuống mà vùn cho máy n, b hàng xuống thết nhanh trong vài phút xong cết cánh bay lên ngay, dười những tràng đèo núi pháo. Tết c nhân viên dân sười Campuchia làm việc cho phi trường đèo núi ngh h t. Việc hàng đèo núi cho phi c Miền đáp xuống đười c tười hành bắn các đài kiếm soát không l u l u đèo núi đười c thiết l p t m dười đ t, trên các nọn chếp ng, tháo ráp ra đười c . Tòa đười s Hoa Kỳ , c sười ngoười giao duy nhết còn làm việc ở Nam Vang, đã cho đi t n h t ba phười n tười nhân viên và tết c h s l u tr .

Ph n n các nhà báo đ u đã r i kh i đây. Các b nh vi n đ y ng i b th ng, ch t n m trên băng ca đ t ngoài các hàng hiên. Dân chúng, đi m nhiên và th đ ng, lo chôn c t nh ng ng i ch t m t cách yên ng. Nh ng ng i dân ch y lo n ti p t c đ v đây, che l u tr i b ng ván thùng, b ng gi y b i hay b t c th gì mà h ki m đ c k c lá chu i và nh ng m nh tôn v n , và n m tràn lan kh p các l đ ng. Đôi khi, sau m t ti ng n kh ng khi p, m t qu đ n h a ti n cu n ph ng đi c hàng ch c căn l u t m b n y, v t ra đ ng nh ng mãnh v n c a thân ng i nát bét cùng v i n i niêu, ván, g .. gi a nh ng v ng máu t i to n.

D ng đ ng v i th m c nh chung quanh chúng, nh ng con bò s a đói khát đang tìm g m vài c ng c hi m hoi trong các công viên. T t c các xe c nh t là các mô tô và xcut đã không còn ch y đ c n a vì không có xăng, đ c dành cho xe v n t i công c ng và quân xa..

Chánh Ph đã mang v t Kompong Cham và Siemreap 8000 quân nhân đ tăng c ng và hi n có 30 ti u đoàn đang n m chung quanh th đô.. Nh có c u không v n, h còn đ c 20 ngày l ng th c và đ n d c, T khi chi m đ c Neak Luông, m t v trí then ch t trên sông C u Long, quân Khmer Đ đang s n sàng dàn hàng ngang đ n 60 ti u đoàn. Quân trú phòng Neak Luông đã ch ng c su t trong hai tháng nh ng cu i cùng v trí n y đã th t th ngày 1 tháng 4 trong nh ng đi u ki n h i phi lý.

Ngày đó, vào lúc 12 gi tr a, th ng t ng Lon Nol t dinh Chamcar-Mon dùng tr c thẳng bay ra phi tr ng Pochentong đ r i v nh vi n kh i Campuchia trên m t phi c Hoa K . M t ti ng đ ng h tr c khi ông r i kh i sân bay, t t c các đ n v Không quân chi n đ u c a Campuchia (trên 30 chi c khu tr c T.28) đ u nh n đ c l nh c m bay vì lý do an ninh (s h m u sát th ng t ng Lon Nol) nên t t c đ u n m b t đ ng t i ch d i đ t. Vào lúc 12 gi 15, t ng Limsi- Seath ch huy căn c NeakLuong, n i binh sĩ v a đ y lui m t cu c t n công c a Khmer Đ d d i đ n đ có lúc ph i đánh xáp lá cà, đã lên ti ng trên máy truy n tin :

- "Tôi đòi h i m t s y m tr cao đ c a t t c các khu tr c còn x đ ng đ c

đó đánh mạnh nhất quân trừc khi họ tái lập chức đßc trên tuyßn xußt phát và trß lßi nß công chúng tôi. Đó là cß may duy nhất đß giß vßng đßc Neak Luong, nßu không thì trßi đã chß trong hai giß nßa thôi thì chúng tôi sẽ bß tràn ngập."

Bß Tßng Tham Mßu cßa Phnom Penh chß biết trß lßi là "Do trßnh thßng cßp, các khu trßc không đßc cßt cánh"

Và nhß thß là 2 giß sau đó, Neak Luong thßt thß. Tßng Limsi-Seat bß thßng, 80 sĩ quan và 2000 binh sĩ bß bßt làm tù binh vßi cß pháo đßi 6 kmßu 105 ly.

Quân Khmer Đß dùng 6 kmßu pháo 105 ly đó đß bßn vào thß đô coi nhß đß đßn đßng chußn bß cho trßn tßn kích cußi cùng cßa họ vào Phnom Penh. Họ hy vßng chißm đßc thß đô trong đßp đßu năm âm lßch cßa họ (tß 13 đßn 15 tháng 4 đßng lßch).

Nhß vßy là quân thß thành sẽ pß đßc hßng mßt cái Tßt hßa hßn là sẽ khßng khißp và đßy tang tóc vì họ đang bß vây kmßn trong mßt cái rß sẽ tßy lßa.

Chißc hàng không mßu hßm Okinawa (chuyên chß trßc thăng) đßu tßi cßng Kompong Som (trßc kia là Sihanouk-ville) vßi 120 trßc thăng và 900 Thßy quân lßc chißn, sẽ can thiệp đß bßo đßm sẽ "đß tßn" trong vòng trßt tß và an toàn cßa 80 hay 90 ngß i Mß còn đang có mßt tßi Phnom Penh. Dĩ nhiên họ cũng sẽ lo cho mßt vài nhân vật Campuchia nào đã dính sâu vào cußc chißn và nhßng ngß i khá giß giàu có.

Nhßng còn 3 trißu ngß i dân tßn nßn đã bß tßnh bß làng chßy loßn, bß hßt tßt cß đß "chßn tß do" và cßn có sẽ bßo vß cßa nhßng ngß i thußc chß đß Cßng Hòa "đßng minh cßa Hoa Kß" thì phßi lßi trong cái bßy đang tßt tß đßng sẽ xußng trên đßu họ.

Đó là nhßng nông dân nghèo kmß, chßt phát và đß tin. Vß lßi, họ sẽ làm đßc gì nßu ngß i ta mang họ ra ngoßi qußc? Họ không biết nói tiếng Anh, họ lßi không có tißn và cũng không có mßt ai là thân nhân ß đó? Họ không có con

M VI T NAM i! Dân Ta Có T i Tình Gì? - Ch ng 11

Tác Giả: Pierre Darcourt - D ch gi : D ng Hi u Nghĩa
Thứ Ba, 22 Tháng 6 Năm 2010 14:07

còn nh và tr n tru ng mà h ch ôm trong tay nh ng bình tro hài c t mà h s đem đi chôn các chùa. Tro c t c a nh ng ng i đàn ông r m n ng vì ph i l i sinh h ng ngày d i ru ng sâu, đi theo sau nh ng con trâu đen m p m p nh ng ngu đ n, không có thì gi đ k p nghe theo l nh g i lên t nh thành đ nh p ngũ đánh đu i gi c "Vi t Nam x m l c" ! H đã gi t ng i Khmer và ch t vì b ng i Khmer gi t, và không m t ai bi t đ c, hay vì h không mu n và cũng không c n bi t , bi t t i sao h ch t, ch t cho ai hay ch t b ng cách nào